

KURJER LITEWSKI

w WILNIE dnia 19 Października V. S. ROKU 1807.

WILNO 18. Października Po długich przeszło cztery tygodnie panujących tu deszczach i niepogodach pierwszy raz po zachodzie słońca widać było Niebo dnia 10 dawnego a 22 Rzymskiego stylu, i tegoż dnia Astronomowie Wileńscy w Observatorium o godzinie 7 w wieczor postrzegli znaczney wielkości Kometę między gwiazdami tak nazwanymi GAMMA i BETA konstellacyi Herkulesa, którego bieg i położenie uważają każdej pogodney nocy. Kometę ten posuwając się coraz bardziej ku stronie Nieba Wschodnio—północney przebiega gwiazdy konstellacyi Herkulesa, zbliża się ku gwiazdom konstellacyi Lutni (Lyra) Atmosfera świetna czyli tak nazwany ogon komety odwrócony od słońca znaczną część Nieba zajmując jest tak przezroczysty, że gwiazdy małe po nad które przebiega, przez światłą tę Atmosferę w teleskopach widzieć się dają.

Zasłużony w Uniwersytecie Wileńskim i w Kraiu przez długie i gorliwe prace dla dobra Nauk i Edukacyi publiczney, były Astronom Obserwator X. Marcin Poczobut Kawaler Orderów Orła białego i S. Stanisława, członek wielu towarzystw uczonych, w wieku Ośmdziesiątym przechodząc na pensyę emerytalną zyskał względy sprawiedliwego MONARCHY, który przy powiększeniu pensyi udarował go raczył pierścieniem bryllantowym na znak swego ukontentowania. Takowy dowód Łaski MONARSZEY i nagrodę dla Męża Obywatelom z gorliwości i zasługi znanego Uniwersytet podaje do wiadomości publiczney.

KIEL d. 29 września. Potwierdziła się wiadomość o śmierci G. Peymann; ustały teraz podejrzenia o wierności i męztwie rycerza tego; kto umarł za oyczyznę, dał niewątpliwy dowód i największy że ją kochał. Chociaż G. Waltersdorf jest uwięziony, słychać iż nie ten ale Admirał Bille miał kommandę najwyższą w Coppenhadze, i kapitulacyą podpisywać kazał. Gdyby wodzowie Duńscy nie dopuszczając bombardowania zgodzili się byli na wydanie floty, jak żądano, Anglia dając po tysiącu FS. od każdej armaty zapłaciłaby blisko 5 millionów czerw. złotych. Teraz całą zagarnęła skutkiem przemocy, albowież zbytchny obłożonych powolności; na próżno spór wiodą politycy, będzie mogła lub nie używać ku potrzebie okrętów zdobytych, wątpliwości o tém żadney mieć nie możemy, wiedząc iż nieprzyjaciel uzbiera wszystkie, i do portów swoich już wysyła, gdzie natychmiast przyłączone zostaną do floty jego.

Domyślali się niektórzy, że podobno w ta-

iemnych warunkach obiecywał Admirał Gambier zdobyć powrócić; jeśli tak uczynił, musieli z swojej strony przyrzec Duńscy wodzowie, że naród przystąpi do zaczepnego i odpornego przymierza przeciwko Francuzom. Lecz następcą tronu przez G. Adiutanta Lindholm oświadczyć wyraźnie kazał w Paryżu, że kapitulacyi nie potwierdza; komunikacye z Zelandyą przecięte, surowe obeyście się z G. Waltersdorf, nie ustające przygotowania do wojny we wszystkich prowincyach Królestwa dowodzą, że Król Fryderyk gwałt mocą odpierać postanowił.

Minister jego Bernstorf od czasu dawnego bawi w Hamburgu traktując z Marszałkiem Bernadotte, godzi się rozumieć iż umowa pomyślnie doszła, albo przynajmniej żądanego z obu stron końca jest blizką, ponieważ wodz Francuzki donosił niedawno następcy tronu, że czeka tylko rozkazów jego, mając wkroczyć do Danii na czele 40 t. żołnierza; sam wkrótce udać się zamysła do Rendsburga. Pewni posiłków Napoleonowych Duńczycy, nie małą w żalu swoim pociechę uczuli, słysząc że nad ich losami ubolewają postronne Mocarstwa; pierwszy Król Szwedzki własną ręką pisał do Królewicza Fryderyka, litując się nieszczęścia które spotkało Coppenhagę, do Agenta zaś Francuzkiego miał powiedzieć: Gustawa Adolfa ten nie zna, kto rozumie, iż wspierać zechce sprawę tak przeciwną słusności, jaką jest niazd Zelandyi przez Anglików chociaż zprzymierzonych jego.

Nie całą przecież flotę Duńską oddano nieprzyjaciółom w Coppenhadze; pozostały jeszcze 2 okręta liniowe, fregata, i korweta w porcie Norwegii Christiansand pod zasłoną lądowych baterii, i kilka zbroynych statków, które strzegą kupieckich w różnych częściach świata. Floty takiej jaką mieliśmy niedawno, już podobno nigdy albo przynajmniej bardzo nie rychło mieć będziemy. Poglądają z żalem Duńczycy teraz na wypróżnione arsenały swoje, zburzone do gruntu werfty, słowem odiyęta powstania nadziei; wieku potrzeba na wystawienie potęgi morskiej. Artyllerya Angielska ku bombardowaniu użyta już jest na flocie, składała się z 40 moździerzów, z których największe 100 funtowe były, i 30 ciężkich armat. Do bomb przyprawiali racę sztucznym ogniem napełnione; te haczkami zawadzając o wszystko, najbardziej pożar po mieście roznieśli.

Domy uszkodzone naprawiać zaczęto w Coppenhadze, na miejscu spalonych nowe budować nie podobno przed zimą; czasu trzeba do zebrania materyałów; a kommissya od rządu wyzna-

czona nie tak rychło wytknie ulice nowe; ponieważ najwięcej straciły przedmieścia, odtąd żadnej budowli stawiać nie kazano w bliskości wałów. Lecz podobno największą przeszkodą do zabudowania stolicy jest nie potwierdzona kapitulacja. Już słysząc, iż Anglicy po nieprzyjacielsku chcą postępować z całą Zelandją, iako z podbitą orężem, a Coppenhadze narzucić kontrybucye uciążliwe. Lękać się ieszcze trzeba, o fortyfikacye, które być mogą zburzone, iesli nieprzyjaciel bronić się tu nie wyśli; powiadaią że psuć zaczęto batterye od morza niedobyte Sextus, trzy korony, Provestenen; ostatnia na 3 starych okrętach liniowych niedaleko od brzegu była założona.

Skarżyli się obywatele Duńscy na niekarność Angielskiego żołnierza po zwycięztwie, i dopełnione gwałty, później skutkowałą chęć dzielna i stateczna Lorda Catchart, który porządek przywrócił, teraz gdy wie o myślach następcy tronu nieprzyjaciel, więcej sobie dozwolić może. Nie same tylko twierdze Coppenhagi są upadkiem zagrożone; losu podobnego spodziewają się Cronenburg, Helsingoer, inne zamki Zelandyi. Król Szwedzki z Malmoe udał się do Carlsrony, gdzie zachorował, lecz iuż lepiej mieć się zaczyna; pokoy czyliteż przedłużenie wojony z Francją obierze nie wiadomo; to pewna że Carlsronę i Helsinburg uzbroidź kazał, co wzięto za dowod niechęci iesgo ku Anglikom; jest pogłoska że ci żądają wydania sobie całej floty Szwedzkiej, której część znaczną Król wysłał do Rugen dla wyprowadzenia woysk swoich; te uprzedzając czas kapitulacją przeznaczony, przybywać zaczęły do Ysted.

W armii Angielskiej która Coppenhagę zastępuje, dały się widzieć nadzwyczajne obróty, wiele półkow posłano do Zelandyi północney; inne lądować usiłowaly na brzegach Fionii, lecz z klęską odparte zostały; niemało iesców Duńscy odesłali do Wiburga w Jutlandyi. Norwegia dotąd spokojną była; obywatele i woyska mają gotowość do obrony. Admirał Gambier z częścią floty zaczął krążyć po morzu Bałtyckiem. Gdy Gustaw Adolf znajdował się w Carlsronie, odwiedzili go Hrabia de Lille i Xiążę d'Angouleme.

Pisma publiczne Duńskie raz pierwszy teraz dają niektóre szczegoly oblężenia Coppenhagi. D. 1 września raz iuż ostatni wodzowie Angielscy zapowiedzieli konieczną potrzebę wydania floty; odmówił Peymann, prosił iesnak azeby iemu dozwolono raz ieszcze zapytać się Króla Krystyana 7, co czynić kaze. Z tą odpowiedzią posłany do Lorda Catchart Adiutant znalazł w głównej kwaterze G. Oxholm, który stojąc na czele millicyi Zelandzkiej, zwiodł bitwę i z tysiącem ludu poszedł w niewolę. Anglicy nie pozwalają G. Peymann zapytać się Króla, zaczyna się bombardowanie d. 2. Flotylla Duńska nie raz atakowała nieprzyjacielskie statki, i we wszelkich zdarzeniach dystyngwowała się nieskończenie; gdyby woyska lądowe z równą gorliwością dokazywały i statecznością lepszego za-

iste losu Coppenhaga spodziewać się mogła.

Korpus złożony z Studentów ztracił 4 zabitych; pierwsze bombardowanie godzin 11 trwające kilkadziesiąt domów nadpsuło, ieden tylko spalony został. W bombardowaniu drugim d. 3 pokazał się pożar na kilku miejscach razem do gaszenia trudny, ponieważ zepsuły się pompy, a ludzie przy nich służący w liczbie na zbyt małej, dla ciągłego utrudzenia bez odmiany długo pracować nie mogli. Bombardowanie trzecie było naystraszniejsze dla niedostatku sposobów ratowania się; wszystkie razem wzięte zniszczyły lub uszkodziły część domów prawie ósmą. Raniony śmiertelnie G. Peymann oświadczył Anglikom, że gotów jest kapitulować, iak na początku żądano, to jest wydać flotę; odpowiedzieli Gambier i Catchart, że mało na tém, i przyłączyli nowych warunków kilka. Nie chcąc sam stanowić kommandant radę zwoływa, ta kommissarzów do traktowania z nieprzyjacielem wyznaczyła.

Nie dawali Angielscy Wellesley, Popham, Murray wiele czasu do rozmysłu, za każdym prawie słowem nalegając o podpisanie umowy, i ponawiając pogroźkę czwartego bombardowania, iesliby ociągano się rzecz kończyć. Z iak wielkim pośpiechem kapitulacją podpisywano, z równym do wykonania warunków przystąpiono; ledwie upłynął czas krótki, a iuż Anglićy twierdzę, port, flotę w rękę mieli. Wiele rynków i ulic nietkniętych zostało; mieszkańce domów zapalonych tam zchronienie znajdowali. Słowem przekonany jest Duński narod, że garnizon Coppenhagi nie uczynił, czego po nim wyciągała powinność; a kommandanci przed sądem odpowiadać muszą, że przestąpili artykuł woyskowy, który zabrania pod karą twierdze poddawać nie odparłszy kilku szturmów, i nie widząc w murach wyłamu, fossy przebytey, zewnętrznych fortyfikacyi w rękę nieprzyjaciół.

Przed zaczęciem bombardowania Peymann do obywatelów Coppenhagi dał odezwę. Nieprzyjaciel, powiada, rozkazuje nam wydać flotę, obiecując ją zwrócić w czasie pokoju. Odpowiedziałem, że Duńskie okręta własność nasza, są równie bezpieczne w rękę Krystyana 7, iak być mogą w portach Angielskich; przeciw Jerzemu 3 nie zgrzeszyliśmy nawet myślą, ieszeli więc nieprzyjaciel niespodziany miasto zniszczyć postanowił barbarzyńskim obyczaiem, niech iuż gwałt dokonywa; nam honor kaze odrzucać wezwanie z udzielnnością Danii niezgodne; bronić się więc będziemy do końca, nie oszczędzając majątku, krwi, i życia. Tak rozumiem, że obywatele i obrońcy tej stolicy, gdyby z nich każdy w szczególności był zapytany, to samo powiedzieliby Anglikom.

Nuż więc do broni, ziomkowie, do broni co żywo, honor i całość oyczyzny każdego woła na teatr chwały. Walczemy za Króla i narod; tak czyniąc niegdy przodkowie zostali niesmiertelnymi, a imie Duńskie potomkom podali nieskalane. Uczynimy w podobnym razie, co dla

oyców naszych podobne było i miłe. Rozkaże natychmiast broni potrzebną rozdać ludziom zdającym do bronienia miasta; niech tylko nie tworzy nikogo potęgą nieprzyjaciół na morzu i lądzie; tém większa dla nas chwala, jeśli ogromną pokonamy. Odpierajcie Anglików, niech ci poznają nakoniec, że nie jest w ich mocy pisać, dumne i niesłuszne rozkazy narodowi wiernemu i mężnemu.

Gdy już kapitulacją podpisano, tenże Peymann przemówił do ziomeków. Gdy już wszelkie sposoby bronienia się uznaliśmy za niedostateczne; i nie podobno było przeszkadzać Anglikom zbliżenia się do wałów tak dalece, iż mogli pożar roznosić gdzieby się podobało, trudny do zgaszenia dla pomp zepsutych; dla tey przyczyny rozumiejąc z drugimi sił Duńskich wodzami, że posilku odebrać nie możemy, a Coppenhaga być może za czasem dobyta szturmem z portami i flotą, znalazłem się w smutney potrzebie zawarcia kapitulacyi, ażebym stolice od klęsk przewidzianych zachował, i przelanie krwi niewinney mieszkańców zatrzymał. Co z żalem przełożywszy, jeszcze przypomnieć muszę, że gdy przez ugodę życie i własność każdego jest zabezpieczona, powinniście zachować porządek i spokojność, którey wzruszenie odtąd zbiednią jest mocną zciągnąć na miasto klęski najokropniejsze.

Nie samego tylko Lorda Catchart uwielbiają Duńczycy, na równą u nich pochwałę zasłużył G. Linsingen Szef Hannowerskiego legionu, który żołnierzy swoich w karności najsłodszej utrzymuje. Zdaniem wielu szkoda narodowi Duńskiemu przez bombardowanie Coppenhagi sprawiona wynosi 36 millionów talarów.

LIVORNA d. 15 Września. Zmyślona była powieść, że Ferdynand 4 opuścił Sycylią; to pewna, że kosztowniejsze sprzęty dworu jego zniesiono na okręta, mianowicie liniowy Archimedes od 74 armat jest onemi ładowny, 52 tysięcy uncyi złota z banku Messyńskiego przeniesiono do Falernu. Cokolwiek zaś było jeszcze żołnierzy Sycyliskich, wszyscy zostali przyłączeni do półków Angielskich, nad któremi główną ma komendę G. Moore. Tym czasem Francuzi ze Włoch północnych ciągnąć nie przestają do Neapolu.

Przed portem Malaga Amerykańska fregata Constitution Angielską spotkała; przyszło do bitwy, trwał ogień 6 godzin; Anglicy dłużej wytrzymać nie mogąc flagę zpuścili; kapitan zwycięzca nie chciał podbitego statku zabierać.

Dziś do portu naszego przybyły statek Amerykański przyniosł ważną dla handlujących wiadomość; rząd Angielski w Malcie ogłosił kazał, iż odtąd obojętney flagi nie będzie, a wszystkie Mocarstwa Europy lądowej, które nie są zprzymierzone z Królem Brytanii W. będą uznane za nieprzyjazne, i nieprzyjacielskim obyczajem Anglicy obchodzić się zaczną z ich okrętami. Kapitan pomienionego statku przestrzegł razem swoich ziomeków, ażeby ostrożność zachowali,

ponieważ niewiadomo jakim sposobem zagodzony będzie spór między Anglią i Ameryką; niektórzy przydają, że już wybuchnęła wojna między temi narodami.

Co Anglicy czynią na morzu z okrętami kupieckimi obojętnych Mocarstw, to samo Francuzi na lądzie z handlującemi produktem i towarem Angielskim, tak więc kłótnia dwóch narodów inne czyni nieszczęśliwemi. Wiadoma w Niemczech powszechna konfiskata, naybardziej w Hamburgu, Lubeku, Lipsku; słyszeliśmy że podobnie postąpiono niedawno w Hollandyi, gdzie kilku kupców Rotterdamskich do sądu porwali Francuzi, Angielskie magazyny u nich znalezione zabrawszy. To samo dziś widzimy w całej ziemi Włoskiej, mianowicie w Etruryi. Agenci Napoleona przeglądają najsłodszy wchodzące do miast i portów i wychodzące z nich rzeczy, konfiskują, bez żadnego miłosierdzia uznane Angielskimi, za nieuznane zaś, ażeby w tém oszukania iakiego nie było, rozkazują składać parękę, żołnierz Francuzki strzeże wszystkich okrętów w Livornie, dając silną pomoc szukającym własności nieprzyjacielskiej urzędnikom cywilnym narodu swego.

WIEDEN d. 14 października. Stany Węgierskie odprawiły posiedzeń powszechnych więcej 50; na ostatnich postanowiono ofiarować Cesarzowi Królowi 12 t. ludzi na dopełnienie tymczasowe regimentów narodowych, z warunkiem jednak, ażeby rząd nie przystępując zaraz do wybierania rekrutów naprzód kazał czynić zaciąg dobrowolny. Ofiarują powtórnie część szóstą stałego dochodu, i jeden procent od majątku nieruchomego na zmniejszenie długów skarbowych. Lecz nawzajem proszą Węgrzyni, ażeby odtąd w cyrkulacyi nie dawano monety nie mającey rzetelnego szacunku, i zniesiono cła wybierane od produktów Węgierskich, mianowicie gdy wychodzą do Gallicyi i drugich prowincyi Austryackich. Słusznie wątpić trzeba o skutecznieniu tych zamiarów; albowiem iak wyrachowano, Cesarz przyjmując ofiary wspomniane traciłby więcej bez porównania.

Gdy Austryacki dóm stracił Lombardya, i handel z Włochami został zcieśniony po traktacie Presburgskim, upadać zaczęły rękodzieła nasze, naybardziej dla niedostatku iedwabiów, które Francuzi do Lionu, Tours, innych miast zabierać poczęli. Obywatel Węgierski Blachkowitz podał rządowi projekt rozmnożenia w krótkim czasie plantacyi drzew morwowych w prowincyach Węgierskich, tak dalece, iż krajina cała może dostarczyć iedwabiu corocznie do 500 i więcej centnarów; tym sposobem pomnoży się przemysł i dostatek narodu, a pieniądze za ów produkt wychodzące za granicę w kraju zostaną. Rzecz dziwna, że od lat wielu, iak Węgierskie Królestwo zostaje pod rządem Austryackiego domu, podziśdzien o tém nie myślono.

Według wiadomości odebranych z Belgradu, zawieszenie broni zawarte d. 24 sierpnia między Serwianami i Turkami trwa dotąd bez przer-

wy; zmyślona powieść była, że Wezyr W. z dołu Dunaju prowadzi w górę 150 t. Ottomanów; to pewna, że naczelnik Czerny nie związał wojska swojego, owszem używa chwili spokojnej na wydoskonalenie żołnierza, i przysposobienie się do kampanii nowej, gdy każe potrzeba.

Donoszą z Constantinopola, że Admirałowie Angielscy Collingwood, Gardner, Martin zgromadziwszy całą potęgę krążą blisko cieśniny Dardanelskiej; okrętów liniowych mają 19, przy tych więcej fregat i mniejszych statków; nie ma pewności o żołnierzu lądowym. Co widząc Turcy rozumieją, że nieprzyjaciel koniecznie raz drugi zechce gwałtem przebywać cieśninę, i zagrożić stolicy; więc Kapitan Basza rozkazał Dardanelle zamknąć łańcuchami, do baterii dawnych przydał nowe, licznym ludem osadził, i wiele szalup działowych u brzegu postawił, tak dalece, iż niepodobna, przynajmniej bardzo trudna być może Anglikom przeprawa. Znajdowało się na tém miejscu niemało Francuzkich Officyerów, którzy ponieważ d. 10 września przez Ambassadora Sebastiani są przywołani do stolicy, wnosić trzeba, że między Brytanią W. i Portą zayść musiały negocyacje, które pokoy blizki obiecują.

W Constantinopolu Janczarowie okazują zaczęli skłonność do rozruchów, słowem Sułtana i wyrokiem Muftego wiadomym ubezpieczeni, że im nic złego stać się nie może; rząd nie chcąc narażać się na przypadki, okupować się musiał, i swawolnemu żołnierstwu żołd nadzwyczajny wyliczyć. Poseł Francuzki do Persyi przeznaczony G. Gardanne d. 10 września ruszył z Tophana do Scutari na brzeg Azyatycki, gdzie został przyjęty od posła Perskiego powracającego z obozów Napoleonowych; ma przy sobie dwór bardzo liczny, w którym znajduje się wielu agentów handlowych, Missyonarzów, i Officyerów do Indyi wschodniej przeznaczonych; drogę odprawi z Scutari przez Bagdad do Tahrana.

PARYŻ d. 28 Września. Słychać że Napoleon wkrótce zaczyna podróż Włoską, zwiedzić mając Turin, Mediolan, Genuę, Wenecyę, Rzym, i Neapol. Prymas związku Reńskiego przybył w sierpniu dla zaślubienia Króla Westfalskiego z Królewną Wurmbergską, jeszcze bawi u nas; dzierżawy jego w Niemczech mają być znacznie powiększone krajem Hanau i Fulda, lecz za te odstąpi dzierżaw niektórych na lewym brzegu Menu. Znaiomy Garnerin odprawił niedawno dwie powietrzne podróże w krótkim czasie; obydwie udały mu się naysympletniej, pierwszą zakończył w Champanii, druga nierównie dalsza była, gdyż zpuścił się na ziemię blizko Deux Ponts, jak daleko żaden przed nim żeglarz nie leciał. Powróciwszy z tamtąd zbija wiele twierdzeń sławnego Robertsona o stanie górnego powietrza, zbytecznym zimnie, krwawym słońcu i Xiężycu.

Minister morski Decrés zwiedza teraz nadmorskie departamenta i wszystkie porty. Pewność jest nie domysł, że Francya od lądowych wojen, uspokoiona z zprzymierzeńcami swoimi

zaczyna myśleć o wyprawach zamorskich; nad przod Portugalskie porty mają być zajęte, do czego G. Junot 40 t. żołnierza pod Bayonne zgromadza. Dalej przystępujemy do uzbrojenia floty i flotylli. Decrés widział w Anvers zpuszczony na wodę i do Flessingue płynący okręt liniowy Berlin. Lecz wyprawa przeciw Anglikom skuteczną być nie może, dopóki wojska Francuzkie od brzegów Wisły, Odry, Elby nie powrócą do oyczyzny, w kraju nie wiele mamy regularnego żołnierza.

Nieiaki Pascalis utrzymujący obywatelskie interesa prywatne, przyiósł na siebie wyrobić u syna zmarłego Ministra Portalis, który oycowski urząd sprawuje, ażeby w departamencie Gard oddany był Katolickiemu obrządkowi kościół postąpiony od rządu Protestantom. Rzecz skutku nie wzięła; iednak Pascalis upominał się o zwrócenie wydatku niby podjętego na podarki ofiarowane w departamentach, gdzie dokładał starania. Spor wyszedł na jaw, Prefekt policji Paryskiej na prozbę Ministra czynił indagacyę; na której wyznał nakoniec ów Agent, iż owe podarki, nawet ich obietnice są zmyślane; że nigdy nie miał zręczności traktowania w departamentach, że przed obywatelami tak udawał ażeby od nich co wyludził za mniemane zabiegi swoje. Wypadł zatem wyrok zakazujący Pascalisa na karę prawem przepisaną. Interes Administratorów, honor administracyi koniecznie wyciągał, ażeby podobne postęпки ogłoszone były przed narodem; nie mniejszy też pożytek będzie dla obywatelów, ażeby odtąd baczniejszemi stali się na wybiegi intrygantów, którzy na zysk własny używając łatwowierności osob oddalonych od spraw publicznych, zuchwale czernić śmieją honor osob rządowych.

Marszałek Lannes wykonał przysięgę przed Napoleonem na urząd Generała Półkownika wojsk Szwajcarskich; wszystkie półki tego narodu na żołd Francuzki zaciągnięte mają zostać pod najwyższą jego kommandą. X. Frias Grand Hiszpański i klasy wiozący do Paryża szpadę Króla Franciszka i od r. 1525 chowaną w Madricie, iechał przez Bordeaux, i w krótko tu jest spodziewany, Król Hollenderski Ludwik odiechał do Hagi; małżonka jego z następcą tronu bawi teraz w Fontainebleau, gdzie znajduje się Napoleon z całym dworem.

BERLIN d. 3 października. Wojska Francuzkie w Szląsku rozłożone wynoszą 45 t. piechoty, 10 t. jazdy. Marszałek Victor odebrał niedawno rozkazy tajemne z Paryża, i był z wizytą u X. Ferdynanda brata W. Fryderyka; podchlebiamy sobie, że celem rozmowy było doniesienie o przywróconey iednomyślności między rządem Pruskim i Francuzkim, zachwianey nieco po traktacie podpisanym w Tilży i Królewcu. Wiadomość o wypędzeniu Anglików z Buenos Ayres powszechną radość sprawiła w Szląsku; nie tajno, że ta prowincya za 10 mill: tal. płótna corok wysyła do Ameryki południowej, upaść musiał ten handel, gdyby W. Brytania nad rzeką Plata zatrzymała panowanie.